

Alt vandrer Maanen sin Vej i Kvæld.

L'errante lune chemine au soir.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois (1848–1933).

Traduction française de Monsieur A. P. (1901).

Fire Digte af Ernst von der Recke.

Quatre poésies de Ernst von der Recke.

Op. 13. N° 1. 1884.

Sång
Chant

Piano

Andante. *p* *Alt* *L'er*

van - drer Maa - nen sin Vej i Kvæld Og Dug - gen
ran - te lu - ne che - mine au soir, la bru - me

fal - der i Krat; Nu gan - ger den ly - se
ga - gne les bois; du jour ob - scur - ci, l'é -

Dag paa Hæld; Al - ler - kæ - re - sten min, God - nat!
clat s'é - teint; o toi, chère à mon cœur, a - dieu!

pp

Ret al - drig straa - ler saa klar som Du En
Ja - mais un astre aus - si clair que toi ne

Stjer - ne paa Høj - e - lofts - bro; Til Dig staaer al - tid i
luit à la voû - te du ciel; à toi, mon cœur s'a - ban -

cre - - - scen - - -

- do *dimin.*
Kveld min Hu, Naar Da - gen gan - ger til Ro,
donne en paix, à l'heure où vient le re - pos,

do *dimin.*

pp *rit.*
naar Da - - gen gan - ger til Ro. Hvor
à l'heure où vient le re - pos. Tan -

pp *rit.*

p a tempo

So - - len dra - ger i Ve - - sten ind, Af Ha - vet i
dis qu'à l'ou-est le so - leil s'en - dort au som - bre pa -

Favn - tag kryst, Ret al - - tid sø - ger
lais de la mer, a - lors mon cœur, en

Dig da mit Sind Der, hvor der er mildt og lyst.
toi, vient cher - cher la dou - ce clar - té qui luit.

dim. pp

Mig tyktes du stod ved mit Leie.

J'ai cru te voir près de ma couche.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. française de Berta Sjögren.

Op. 13. N° 2. 1884.

Recitando.

Sång
Chant

Piano

Mig tyk-tes, du stod ved mit Lei - e, Og din Kind var min Læ - be nær, Og jeg
J'ai cru te voir près de ma cou - che, que ta joue ef - fleu - rait ma joue, ré - pan-

føl - te o - ver mit An - sigt Dens ly - sen - de Pur - pur - skjær, -
dant sur tout mon vi - sa - ge l'é - clat de son teint pour - pré.

Andante con moto.

Og jeg
Et j'ai

mær - - ked, o - - ver min Pan - - de Din
cru sen - tir ton ha - lei - - ne pas -

Aan - - de strøg som et Pust, Og jeg
 ser comme l'air sur mon front, et sur -

hør - - te din blø - - de Stem - - me Og
 pren - - dre ta voix se - rei - - ne, et

lyt - - te - de til be - rust.
 l'é - - cou - ter lon - - gue - ment.

Da
 A - -

ritardando

Tempo 1º

foer jeg med Et o - ver - en - de, Og Drøm-men svandt som et Lyn; Da
lors me le - vant, pris d'i - vres - se, le rê - ve s'é - va - nou - it; c'é -

var det kun Mor - gen - rø - den, Hvis Glands hav - de blæn - det mit Syn, -
tait la splen - deur de l'au - be, qui seu - le m'a - vait é - blou - i,

Tempo 2º

Kun en
le par -

Duft af Jas - mi - ner og Ro - - - ser, Der
fum des jas - mins et des ro - - - ses, qu'un

bøl - ged ad Vin - du - et ind, Kun en
souffle ap - por - tait du jar - din, d'un pe -

p
Dros - sel, der slog sin Tril - le Paa en Gren i den blomstrende Lind, Kun en Dros - sel, der slog sin
tit ros - si - gnol, la tril - le, jail - lis - sant des til - leuls em - bau - mès, d'un pe - tit ros - si - gnol, la

f *rit.*
Tril - le Paa en Gren i den blom - stren - de Lind.
tril - le, jail - lis - sant des til - leuls em - bau - mès.

rit.

Jeg sadled min Hest en Morgenstund.

A l'aube du jour, au clair soleil.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. française de Berta Sjögren.

Op. 13. N° 3. 1884.

Allegretto vivace.

Sång
Chant

Piano

p

p

f

p

f

diminuendo

diminuendo

p

Jeg sad - led min Hest en
A l'au - be du jour, au

Mor-gen-stund Med Som-mer - so-len den kla - re; Saa red — jeg mig i den
clair so - leil, je vins sel - ler ma mon - tu - re; et vite, — à tra - vers les

grøn - ne Lund At be - de den vil - de - ne Ha - re.
bois — pro - fonds, je fus sur la pis - te du liè - vre.

mf

Den vil - de Ha-re med Hjort og Raa Jeg vil - de i Lun - den ja - ge, Og
 Au lièvre, au cerf, au crain - tif che-vreuil je fis u - ne fol - le chas - se, pour

mf

glem - me det, mig paa Sin - de laa Alt ud - i U - ger og Da - ge, Og
 ou - bli - er ce qui m'op - pres-sait de - puis de lon-gues se - mai - nes, pour

f glem - me det, mig paa Sin - de laa *p* Alt ud - i U - ger og
 ou - bli - er ce qui m'op - pres-sait de - puis de lon-gues se -

p

un poco stringendo

Da - ge. Men Hjort og Raa hav - de hen - des Gang, Og
 mai - nes. Mais vif comme El - le pas - sait le cerf, la

pp

*ritardando**stringendo**mf*

Hin-den hen-des Øj-e, Og den li-den Fugl hav-de hen-des Sang, Der
 biche a-vait ses yeux ten-dres, et l'oi-seau comme El-le ce chant par-fait, le

*ritardando**mf**p* *ritardando**p* *tranquillo*

kun-de mit Hjer-te bø-je. Og Ro-sens Kind hav-de hen-des Lød Og
 seul que je veuille en-ten-dre. La rose a-vait son du-vet si fin, la

pp

Bæk-ken hen-des sag-te Ta-le Og Sko-vens Vind hen-des Hvi-sken blød,
 sour-ce son dis-cret lan-ga-ge, le vent son souf-fle lé-ger et doux,

pp

Som mit Hjer-te har lagt ud-i Dva-le.
 qui me calme et me porte au si-len-ce.

a tempo

p a tempo

Jeg red fra Sko-ven, alt som jeg kom, Smaa-fug-le-ne sun-ge paa Gre-ne, Det
Des bois je fuis, à peine ar-ri-vé, et tous les oi-seaux dans les ar-bres chan-

var, _____ som spurg - te de al - le om, Hvi jeg monne ri-de saa
taient, _____ sem-blant de-man-der _____ entre eux, pour-quoi j'é-tais seul sur ma

e-ne, saa e - ne, saa e - - ne.
sel-le, tout seul, _____ en sel - - le.

stringendo

Alt falder Løvet i Lunden tæt.

Déjà s'effeuille le vert bosquet.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. française de Berta Sjögren.

Op. 13. 1884.

Nº 4.

Sång
Chant

Piano

Lento.

p

Alt fal-der Lø-vet i Lun-den tæt,
Dé -jà s'ef-feuil-le le vert bos-quet,

sf *p*

Som ha-ver den smykt i Vaar; Den grøn-ne Lind har sin Krands for-gjet Og
si plein de fraî-cheur en mai; et sans cou-ron-ne le beau til-leul dé-

sf *p*

fal-mer sit fau-re Haar. Den grøn-ne Bøg har sin Kro-ne mist, Og
nou-e ses longs che-veux. Le hê-tre vert et le clair bou-leau sont

p

Lin-den har tabt sit Blad; Den Smaa-fugl sid-der nu taus paa Kvist, Som
gris et vieil-lis, tous deux, et l'oi-sil-lon, sur un fin ra-meau, hi-

stringendo

før - re saa lif - ligt kvad. Den vil - de Fugl, som saa ly - stigt kvad, Den
er si ba - vard, se tait. L'oi - seau des bois, qui gai - ment chan - tait, il

stringendo

sør - ger, den sør - ger, den sør - ger for si - ne
pleu - re, il pleu - re, il pleu - re son nid dé -

[rit.] p

[rit.] p

Fjer; Den Jom-fru, som un - der Lin-den sad,
fait; la jeu - ne vier - ge, sous le til - leul,

a tempo

Hun sid - der der al - drig mer, al - drig mer, al - drig mer.
ne rê - ve - ra plus ja - mais, plus ja - mais, plus ja - mais.

f *p* *pp*

p *pp*

rit.